

казалъ му, че е пратенъ отъ страна на губернатора да го придружи при влязанието въ пристанището, не за друго освѣнъ за да не би да засѣдне кораба на нѣкое плитко мѣсто. Казалъ туй, сѣднхль въ ладията си и помолиль гостѣтъ да го слѣдватъ и той, благополучно го ввелъ въ пристанището на Василевския островъ, край дома на губернатора княза Менинкова, у когото било приготвено мѣсто за всичкитѣ гостѣ. Княза ги срещнхль на пристанището и ги поканиль на обѣдъ; а за да не би да са обезпокояватъ за кораба си, господаря заповѣдалъ да са постави стража, която да надзирава както стоки тѣй и всичкитѣ други вещи. Монарха, като влѣль въ дома на губернатора, казалъ, както на матроситѣ тѣй и на всичкитѣ домашни да сѣдатъ заедно съ него на приготвената трапеза. Въ тѣхъ именно минута, капитанина и матроситѣ познали въ лицето на проводеника си руския монархъ. Лесно е да си представи челоуѣкъ тѣхното очудвание. Тогазъ тѣ си припомнили, че господаря, когато билъ въ тѣхното отечество, въ Амстердамъ, работилъ въ адмиралското отдѣление като простъ работникъ; тѣ въ начало са свинявали, но като видѣли послѣ безцеремонното негово обхождение, започнали да са веселятъ и да са разговарятъ по-свободно и по-смѣло. До дѣто са веселили въ дома на княза, всичкитѣ стоки изъ кораба били растоварени; а на самитѣ гостѣ показали особни квартири въ които да живѣятъ до дѣто са намѣрватъ въ Петербургъ; наконецъ, слѣдъ обѣда, господаря зель капитанина и матроситѣ, завелъ ги въ приготвената квартира, пожелалъ имъ легка нощъ и ги оставиль. На другия денъ, той изново ги посѣтилъ и казалъ имъ, че всичко въ кораба са съхранява цѣло подъ надзирателството на една стража. Слѣдъ всичко туй било заповѣдано да